

1
KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

— • —

Lekcija — Evangelija
Trijų Karalių Dienoje
Jėzaus Vardo Šventė
Naujuos Metuos—Nauja Laimė
Ar Kinų Komunistai Geresni?
Yra Žmogus ir Dievas
Kristui ir Bažnyčiai — Misijų
Skyrius.

Mažieji Dievo Pala'iminimai
Klausimai ir Atsakymai
Dievas Trokšta Mūsų Meilės
Dievo Motinos Apsireiškimas
Vokietijoje

Prakartėlė

Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— • —

No. 53.

XXIX Metai

.Gruodžio (Dec.) 31, 1949.

Viešpaties Apipjaustymo ir Gimimo Oktavoje

Lekcija

Apaštalų Darbai 4, 8-12

ANOMIS dienomis: Petras, pilnas šventosios Dvasios, tarė: Tautos viršininkai ir vyresnieji, klausykite! Jei mes šiandien tardomi dėl geradarystės ligoniui, kuria jis pagydytas, tebūnie žinoma jums visiems ir visai Izraelio tautai, kad vardu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Nazareno, kurį jūs prikalėte ant kryžiaus ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių, tuo vardu šitas stovi jūsų akivaizdoje sveikas. Jis yra tas

Evangelija

Šv. Luko 2, 21

ANUO metu: Praslinkus aštuonioms dienoms, kada reikėjo apipjausti vaikelis, praminta Jis vardu Jėzus, taip kaip Jis buvo angelo pavadintas anksčiau, negu buvo pradėtas įsčiuje.

akmuo, kurį atmetėte jūs, statytojai, iš kurio pasidarė kertinis akmuo. Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito Vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti.

TRIJŲ KARALIŲ DIENOJE

Šv. Mato 2, 1-12

JĖZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzolimą ir sakė: Kame yra gimusis žydų karalius? Nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo garbinti. Tai išgirdęs karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzolima. Jis surinko visus vyriausius kunigus ir Rašto žinovus tautoje ir teiravosi iš jų, kame Kristus turėjo gimti. Jie jam sakė: Judo Betliejuje; nes taip parašyta per pranašą: Ir tu Betliejau, Judo žeme, anaip tol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs išeis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraėlį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs išminčius, rūpestingai iškvotė iš jų jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rūpestingai klausitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jie, išklausė karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigždę, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų kolei atėjus sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaig-

Izaijo Pranašo 60, 1-6

KELKIS, prašvisk, Jeruzale; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir Jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiame skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turėsi apščiai: tavo širdis stebėsis ir išsiplės, kuomet jūros pilnybė grįšis į tave, Madijano ir Efros kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

ždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugržo į savo kraštą.

Jėzaus Vardo Šventė

(Sausio 2 d.)

“Tu praminsi Jį vardu Jėzus, nes Jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių”
(Mat. 1, 21).

NEPERSENIAI, Naujų Metų diena būdavo drauge V. Jėzaus Vardo šventė. Dabar, ta šventė yra atskirta ir didesnėmis, negu seniau, iškilmėmis yra švenčiama. Šias metais V. Jėzaus Vardo šventė išpuola sausio 2 d.

Šventasis Bernadinas Siennietis buvo įrankis kurį Dievas pavartojo kad išplatintų pamaldumą prie švenč. Jėzaus Vardo. Šv. Bernardinas nupiešė paveikslą kuriame vaizduojamas švenčiausias Vardas — Jėzus; iš raidžių tryško garbės spinduliai. Baigdamas misijų pa-

mokslus, jie viešai išstatydavo šį paveikslą žmonėms pagarbinti ir tokiu būdu papilto šis pamaldumas. Vėliau šis pamaldumas atsirado Brevoriuje; buvo laikomos taip pat atskiros Mišios. Galutinai Popiežius Innocentas XIII paskyrė Jėzaus Vardo šventę oficialine bažnyčios švente minėtina per visą katalikišką pasaulį. Tokia buvo pradžia šios brangios šventės.

Kartais vardas tereiškia vien tik tai tą asmenį, kuris juo vadinamas, bet kartais vardo žodis dar turi savo ypatingą

reikšmę. Žodis Jėzus reiškia Dievą — Gelbėtoją. Tas žodis kuolabiausiai tiko Dievo Sūnui, atėjusiam į šį pasaulį žmonių gelbėti. Taigi, Marijos Sūnelis gavo tinkamą vardą. Dievas buvo tą skyręs ir per angelą pasakęs Švenč. Marijai apreiškimo dienoje.

Pažiūrėkime, kaip galingas ir šventas yra V. Jėzaus vardas. Sekminių dienoje du apaštalai, šv. Petras su šv. Jonu ėjo į šventyklą melstis. Ten ties Gražiais Vartais buvo pasodintas raišas žmogus nuo gimimo dienos nevaldęs kojų. Jis tikėjosi gauti išmaldos iš apaštaly, bet šv. Petras tarė: “Sidabro ir aukso aš neturiu; ko gi turiu tai tau duodu: Jėzaus Kristaus Nazareno vardu kelkis ir vaikščiook. Ir, paėmęs jo dešinę ranką, jis pakėlė jį. Tada jo kojos ir riešai sustiprėjo. Jis pašoko, atsistojo ir vaikščiojo” (Ap. D. 3, 6). Nesuskaitoma daugybė tokių ir kitokių stebuklų padarė apaštalai bei kiti šventieji, ir tie visi stebūklai įvyko V. Jėzaus vardu. Galingas yra tas vardas.

Šventoji Dvasia šv. Povilo apaštalo žodžiais moko mus, kad didžioji V. Jėzaus Vardo galybė yra užpelnyta Dievo Sūnaus pasišventimu. “Jis pats save pažemino pasidaręs paklusnus iki mirčiai, o mirčiai kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino Jį ir dovanojo Jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei” (Pilyp. 2, 8).

V. Jėzaus vardu priklaupia su noru, meile ir pagarba kiekvienas kelias danguje. Šventųjų žmonių sielos ten garbina savo Išganytoją, dėkodami Jam. Šventieji angelai danguje priklaupia, grožėdamiesi V. Jėzaus pasišventimu bei pasiaukojimu ir jie garbina ir myli V. Jėzų kaip savo Vadą, Karalių ir Viešpatį.

Pragare nieks V. Jėzaus nemyli; nei pasmerktųjų žmonių sielos, nei piktosios dvasios. Bet ir tenai kiekvienas kelias klaupia Pasaulio Atpirkėjo Vardu. Visagalio Dievo Tėvo jėga priverčia nelabuosius pagerbti Tą, Kurs numirė, atitaisydamas žalas, pragaro žalčio padarytąsias

žmonėms ir visam mūsų pasauliui. “Velniai tiki ir dreba” (Jok. 2, 19), žinodami ir jausdami Dievo galybę.

Šiame pasaulyje tebegyvenantieji žmonės vieni, kaip šventieji danguje V. Jėzų myli ir garbina laisvu ir mielu noru aukštindami šventąjį Jo Vardą, kiti nesinaudoja atpirkimo malonėmis, nepaiso savo sielos, nė Kristaus tiesos. Bet ateis laikas, kada kiekvienas numirs. Tada siela susitiks su V. Jėzumi, jau su savo teisėju. Kas myli Jėzų gyvendamas, tas jau dabar gali paruošti sau meilingą susitikimą su V. Jėzaus galybe mirties valandoje.

Neperseniai, viename New Yorke ligoninėj, paguldytas ant operacijos stalo, vienas žmogus sergąs nepagydoma vėžio liga ant liežuvisio; viskas paruošta operacijai; pirmutinis chirurgas paklausė ligonio ar norėtų ištarti kelis žodžius paskutiniam kartui nes po operacijos jis pasilikis nebylys visam amžiui. Ligonis galvos linktelėjimu pareiškė taip: atsėdo ir stipriu balsu ištari: “Tebūnie pagarbintas Jėzus Kristus”. Aišku kad visi aplinkui susirinkę buvo giliai pajudinti grynu ir tikru pamaldumu, ligonio kuris pašventė paskutinius savo žodžius Išganytojo garbei.

Pasimokykime iš šio žmogaus gilaus tikėjimo ir pamaldumo. Kaip seniau taip ir dabar, susitikę pasisveikinime garbindami V. Jėzų. Nepatingėkime kartais sukalbėti V. Jėzaus vardo litaniją. Šiuos prasidedančius metus paveskime V. Jėzui, pagerbdami Jo Šventą Vardą.

Tą visa darydami galima bus tikėti, kad išsipildys mūsų nuoširdus nors, jog Dievas šiais metais apsaugos mus nuo blogo, suteiks pastovios laimės.

Kun. J. Prunskis

Naujuos Metuos – Nauja Laimė

Tyra Širdis Ir gryna Sąžinė

NAUJU metų išvakarėse milijonai laiškų, daugybė telegramų neš sveikinimus ir linkėjimus — naujos laimės.

Kas gi ta laimė, ir kur ją galima rasti?

Laimės šaknys yra mūsų pačių širdyje, kai ji yra tyra kaip veidrodis ir kai joje gali atsispindėti dieviško džiaugsmo šviesos.

Laimė yra mūsų sąžinėje, kai niekas mūsų vidujinės ramybės nedrumsčia, kai nėra vidaus kovos, kai viešpatuoja pasitenkinimas, kad mes viską padarėme, kas sąžiningam, rūpestingam žmogui pridera padaryti.

Vienos Šeimos Tragedija

Gyveno kartą vienas žmogus, pradęs visus tikėjimo ryšius. Jisai netgi ėmė didžiutis ir džiaugtis, kad jam pasisekė ir savo žmonos širdyje išrauti tikėjimą. Kartą grįždamas į namus jisai nustebo pamatęs tiek daug žmonių susirinkusių ties jo namais. Išokęs į vidų pamatė baisų reginį: jo žmona ir trys vaikai gulėjo negyvi. Šalia jo žmonos buvo raštelis, kuriame parašyta:

— Kol buvau tikinti, turėjau kantrybę, kurią man gaivino viltis amžino užmokesčio. Tačiau nuo to laiko, kai mano vyras išplėšė mano tikėjimą, jaučiuosi taip nelaiminga. Nenoriu, kad manieji vaikai sulauktų tokių nelaimingų dienų, dėlto juos nunuodijau.

Galbūt čionai buvo ištikęs tą moterį ir nervų priepuolis, bet vis dėlto ta liūdnoji istorija vaizdžiai pasako, kaip daug žmogui reiškia tikėjimas, kiek daug stiprybės gali suteikti juodose dienose, kiek gausiai gali sustiprinti mus, siekiančius laimės.

Didysis Turtas

Niekas kitas žmogui neatneša tokio

pasiryžimo, kaip tikėjimas, kurs nušviečia gyvenimo kelią ir duoda stiprybės juomi eiti.

Dar 1863 metais, sukilimo prieš maskolius metu lenkų grafas Juozapas Melidockis buvo maskolių žiuariai nukriaustas: atimta iš jo visa nuosavybė, visa jo žemė ir turtai, siekė milijonus.

Kartą pasikvietė jį maskolius Kievo gubernatorius ir pasiūlė: gražins jam visą nuosavybę, jeigu tik jisai atsižadės katalikų tikybos ir pasidarys stačiatikiu (provoslavu).

Į tai grafas, tasai kovotojas dėl laisvės, atsakė:

— Savo tikėjimo neparduosiu jokia kaina.

Tą pasakęs jisai išvyko į Austriją.

Tasai kovotojas prieš pavergėjus žinojo, kad turtai negali jam duoti tos ramybės, tos dvasinės stiprybės, kaip ištikimumas įsitikinimams, tikėjimui, kuris jį kasdieną gaivina ir kuris duoda laimingosios amžinybės viltis.

Šie Naujieji Metai yra drauge ir Šventieji Metai. Suprasdami, kad tik tvirtumas tikėjime mums tegali suteikti tikrąją laimę šiuos Naujus 1950 Metus panaudokime savo tikybinio supratimo aprašymui ir šventumo ugdymui savo sieloje.

REMKIME KATALIKŲ MISIJAS

Misijas galime paremti:

- 1) Vartotais pašto ženklais;
- 2) Senais rožančiais, medalikėliais... apyrankėmis, žiedais ir taip toliau.
- 3) Visokiais blizgučiais: karoliais,
- 4) Visokiomis kitomis aukomis.

MARIAN MISSION CLUB
Hinsdale, Illinois

Dr. A. Spygliukas

Ar Kinų Komunistai Geresni?

NELAIMINGA kinų tauta, kuri jau nuo senų laikų nebeturi ramybės, nes nebeturi krašte tvirtos ir tautos grovei atsidavusios valdžios, šį kartą įeina į naują savo gyvenimo laikotarpį. Jos žemes užvaldo ideologija ir disciplina, kuri, atrodo, kiniečio psichologijai bus visai svetima, nes ji svetima iš viso žmogui.

Į Kiniją ateina iš Maskvos centro diriguojamas komunistinis režimas, kuriam šiuo tarpu ne tiek rūpi komunizmo kaip ideologijos ir gyvenimo būdo gyvenime įkūnijimas, kiek pasaulio pavergimas Rusijoje įsitvirtinusiai kelių šimtų vyrų valdžiai.

Kad galėtum mases valdyti taip, kad jos nesipriešintų ir darytų tai, kas įsakoma, reikia joms atimti viską, kas leidžia žmogui pasijusti laisvu, be baimės širdy. Reikia padaryti žmogų priklausomą kiekviename reikale ir visose aplinkybėse. Tokiu keliu komunistų partija įsitvirtino Rusijoje, tokiu keliu ji tvirtinasi ten, kur ji paima valdžią. Laisvė ir dabartinio tipo vadinamas komunistinis režimas Rusijoje yra du labiausiai nesuderinami dalykai.

Jei dabar komunistų partijų valdomuose kraštuose kas nors leistų žmonems laisvai pasisakyti, ar jie nori ir toliau taip gyventi, tai didžiausia dauguma, jei jau ne visas šimtas procentų pasisakytų, kad toji tvarka jiems tikrai iki kaulų smagenų nusibodo ir jie daugiau taip gyventi nebenori. Visi pasisakytų už laisvę.

Kai dabar komunistinis rusiško tipo režimas užvaldo Kiniją, tą didžiulį kontinentą su tokia daugybe žmonių, tai rusiško tipo komunizmo sistemos ir jos valdymo priemonių nepažįstą žmonės mėgina prasitarti, kad kiniškas komunizmas nebus toks, kaip Rusijoje. Tik niekas nesiima pasakyti, kuo jis skirsis nuo rusiškojo. Iki šiol gyvenimo prakti-

ka rodo, kad visur, kur tik jis pagrobia valdžią, jis yra panašus į rusiškąjį taip, kaip panašūs yra du vandens lašai. Tat nėra jokio pagrindo manyti, kad Maskvos valdžia per savo agentus Kinijoje elgsis kitaip, negu ji elgėsi Rusijoje, negu ji elgiasi Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Lenkijoje, Rumunijoje, Bulgarijoje ar Vengrijoje. Jei pagal reikalą ji ir daro šiokių tokių trumpų vingių, tai ji niekada neatsisako nuo svarbiausiojo tikslo ir jį pasiekia vienur per trumpesnę, kitur per ilgesnę laiką, vienur pavartodama vienas priemones pirmiau, kitur tas pačias vėliau. Tikslas gi yra: padaryti žmogų vergą, atimti jam visokią laisvę. Net laisvę galvoti ir laisvę į ką nors tikėti. Nes jei žmogus galvos ir tikės, jis veiks. Kad jis neveiktų, reikia iš jo širdies karštu geležiu išdeginti viltį. Todėl rusiško tipo komunizmas kovoja su kiekviena religija, ypač krikščioniškomis jos formomis, nes jos yra skaisčios vilties skiepytos.

Ir dabartiniai Kinijos valdovai kovos su pradėjusiomis Kinijoje plėstis krikščioniškomis religijomis ir norės niekais paversti daugelio metų misijonierių pasiektus laimėjimus. Faktų jau yra daug. Susipažinkime su keliais, iš kurių galima aiškiai nustatyti kas tuo reikalu ateity bus daroma.

Šių metų sausio 8 d. Kunmingo katalikų ir protestantų misijonieriai gavo laišką, kuris išduoda visas Kinijos komunistų slaptąsias mintis. Jie rašo: "Amerikoniškojo imperializmo šnipai! Jūs esate prakeikti imperialistų pasiuntiniai. Jūs esate savo reakcionieriškų vyriausybių avangardas. Jūs patys vadinatės Kinijos draugais, bet jūs esate revoliucijos žudikai. Maišytis į mūsų politinį gyvenimą yra, jaunųjų kinų nuomone, didžiausias įžeidimas, kokį tik galima padaryti savo garbingumą suprantančiam kiniečiui.

Šiandien savo tautos vardu mes jums įsakome susidėti daiktus ir greičiausiai išsinešdinti. Jei jūs mūsų įsakymo nepaklausysite, tai jūsų kraujas kris ant jūsų galvų!

Šis laiškas nėra grasinimas, tik mandagus ultimatumas. Pasakykite ir savo tarnautojams kinams, kad jiems mes specialiai esame paruošę keletą kartuvių." Pasirašė: Socialistų Patriotų Partija.

Šiame laiške yra visi motyvai, kuriais pačioje pradžioje naudojasi komunistai savo įtakai sustiprinti. Čia yra ir socializmas, ir patriotizmas, ir neapykanta imperializmui, ir tautinis garbinimas. Nors laiškas pasiųstas misijonieriams, bet jame nėra tiesioginio puolimo prieš religiją. Tas ateis vėliau.

Štai vieną vakarą į katalikų misiją, prancūzų vadovaujamą, naktį beldžiasi į duris. Misijonierius girdi už durų balsą: — Atidaryk! Čia 4-tos komunistų armijos generolas!

Įeina gerasis kailiniais apsivilkęs generolas ir atsisėda. Du kareiviai su durtuvais ant šautuvų sustoja prie durų apsaugai.

— Tėve, nebijok. Aš žinau, kad esi prancūzas. Ir aš studijavau Prancūzijoje. Aš atvykau suteikti jums globą!

Pokalbis vyksta gana ramiai ir pusiau širdingai. Išeidamas generolas pažada atsiųsti raštą misijai ir bažnyčiai apsaugoti.

Ir tikrai, sekančią dieną misijonierius gauna plakatą su tokiu tekstu:

"Visos religijos yra klaidingos. Įstatymas garantuoja religijos laisvę. Tat kareiviams draudžiama eiti į misiją ir iš jos ką nors paimti be misionieriaus sutikimo." Pasirašęs 4-sios komunistų armijos generolas.

Intencija to žmogaus gal ir buvo gera; gal jį kaip žmogų paveikė tas naktinis pasikalbėjimas su katalikų misionieriumi, bet jis jokių būdu nebūtų suredagavęs savo plakato pirmo sakinio "Visos religijos yra klaidingos", jeigu jis

B. Brazdžionis

Yra Žmogus Ir Dievas

Yra žmogus ir Dievas
Tarp žemės ir dangaus.
Nei dulkės, nei šešėlio
Už Dievo ir žmogaus.

Ir ta malda maldų šventovės
Ir tie šalti stabai,
Kur auksu žiba, žydi sidabru —
Lavonai ir grabai.

Lavonai ir grabai per visą žemę,
Kur eis mirtis, kur neis.
Visur juodų sodybų žiburėliai
Į dūšią smenga degančiais viniais.

Ir mano sutemų tylus artėjimas
Toks liūdnas ir baugus...
Kažkas už durų kalba Libera,
Kažkas išeina iš namų toks geras,

toks brangus.

O aš sapnuoju taip: yra žmogus ir
Dievas

Už žemės ir dangaus.

O aš regiu: nei dulkės, nei šešėlio
Tarp Dievo ir žmogaus.

nebūtų apie šituos dalykus girdėjęs partijos kursuose, kurie yra ruošiami vadovaujantiems pareigūnams apšviesti. Šalia kitų dalykų, kursuose dėstomų, kovojanti bedievybė užima viena svarbiausių vietų. Pradžiai patiriamas atsargumas, o kai ateis laikas, prasidės ir žiaurus tikinčiųjų persekiojimas. Jau dabar misionieriai ir seserys vienuolės nebeteri teisės vykdyti gailėstingumo darbų: teikti pagalbą ligoniams, vargšams ar mokyti viešai žmones tikėjimo tiesų.

Ir Kinijos žemė greit vėl turės naujų kankinių. Pirmųjų kankinių kraują praliejo pagonys, dabar jį vėl pralies į pagonybę sugrįžę krikščionys. Ir Kinijos komunistai niekuo nesiskirs nuo rusiškųjų komunistų, nes jie mokslus ėjo toje pačioje mokykloje, kuri dirba savo darbą Kremliaus pavėsy.

Kristui ir Bažnyčiai

MISIJŲ SKYRIUS

Kun. J. Navikevičius, MIC.

PASTANGOS SIELAI LAIMĖTI

Žinomas katalikų rašytojas prelatas Fulton J. Sheen sako, kad pasaulyje yra tik dvi rūšys žmonių; tie, kurie turi tikėjimą ir tie, kurie jo ieško. Dažniausiai, ieškantieji tikėjimo nevisuomet yra sąmoningi, kad jie yra iešką. Tokių yra penkios šeštosios visų žmonių pasaulyje. Tad kiekvienam katalikui, savo gyvenimo laikotarpyje, reikėtų atversti nors penkis tikėjimo ieškančius žmones.

Netikinčiųjų atvertimas gali būti tiesioginis ir netiesioginis. Pirmasis būdas yra — eiti pas pačius tikėjimo ieškančiuosius ir skelbti Kristaus mokslą. Antrasis būdas — tai ruošti priemones, kurios pasiektų ieškančius tikėjimo. Šios priemonės gali būti dvasinės arba medžiaginės. Dvasinės — kasdieninė malda atsivertimų intencija, o medžiaginės, — rėmimas asmenų, įstaigų ir draugijų, kurios dirba atvertimo darbą.

Tinkamų apaštalu paruošimas — nėra lengvas darbas. Jų lavinimas jau prasideda šeimose, vėliau katalikiškose įstaigose ir galutinai baigiasi seminarijose. Kaip matyti, misijonieriaus išlavinimas priklauso visiems. Nevisuomet reikia turėti sūnų, kad padidinus įvairias religines Kongregacijas. Tą pareigą galima atlikti sušelpiant įstaigas arba pavienius asmenis, kurie trokšta, kaip ta žvakė, sudegti apaštalavimo darbe. Tad parama asmenims, įstaigoms ir jų darbams kaip tik ir yra apaštalavimo dvasios žymės, ir tiesioginiai dalyvauja atvertimo darbe.

Patys atvertimo būdai yra įvairūs. Taikantis prie kraštų sąlygų, kiekviena misija turi savo ypatingas problemas ir sunkumus. Misijas Amerikoje negalima lyginti su misijomis Afrikoje. Bet, bendrai imant, yra kelios taisyklės, kurios yra naudingos kiekvienam žinoti, turint

reikalų su konvertitais ar netikinčiais. Pats pavadinimas naujojo kataliko konvertitu, nėra malonus pačiam konvertitui. Jų išskyrimas iš katalikų tarpo, neneša naudos. Todėl ratelių formavimas atskirai konvertitams nėra naudingas. Jie turi būti priimami į senų katalikų eiles ir su jais dirbama bendrai.

Kalbantis su būsimais konvertitais, arba tikėjimo ieškančiais, nepatartina įrodinėti, kad jų įsitikinimai yra klaidingi. Būkime tik tiesos liudininkais. Pagal kunigą O'Brien, vienintelis Dievas atverčia žmogų; kunigai ir pasauliečiai, nors jie būtų ir švenčiausi, yra tik Jo įrankiai. Dievas vartoja silpnus žmones, lyg upelius, savo malonių perdavimui.

J. A. V. miestuose, Katalikų Informacijų Centro ruošiamos paskaitos ir susirinkimai ieškantiems tikėjimo duoda progos susipažinti su tiesa. Užmiesčiuose taip vadinamos Trailor Chapel — keliaujančios kopltytėlės, kurios turi įsirengusias garsiakalbius, knygynus, kino aparatus, — keliauja po įvairius misijų laukus Amerikoje, skelbdamos tiesą pamokslų formoje, ir gausiai skleisdamos katalikišką spaudą.

Šios miestų ir priemiesčių priemonės nevisuomet pasiekia kiekvieną ieškantį tiesos. Tokius reikia mums asmeniškai aplankyti katalikišką laikraštį užsakyti, tarti gerą žodį... Labai svarbu mums patiems gyventi pagal to tikėjimo tiesas, kurias norime, kad kiti priimtų. Žinome jog beveik visuomet tikėjimo ieškantieji per daug nepaiso ką mes sakome, bet stebi kas mes esame ir kaip gyvename, kaip mes gerbiame kitą žmogų kaip asmenį.

Tad, visos mūsų pastangos tebūnie — laimėti žmogų Kristui.

Pasikalbėjimas Prie Ežero

P. P. Činikas, MIC.

Mažieji Dievo Palaiminimai

New Yorko Ežeriukas

TEKO nepaprasta laimė praleisti ilgesnį laiką didžiame New Yorko mieste. Visi kiti Amerikos miestai palyginus su New Yorku yra kaip kaimeliai. Tą palyginimą irgi galma pritaikinti net garbingai ir išdidžiai Chicagai. Visvien reikia prisipažinti, kad Chicaga neturi daug tų didesnių prašmatnybių kurias turi New Yorkas ir vis pasilieka lyg mažas miestas.

Vienas iš gražesnių New Yorko įdomybių yra Central Parkas, kur randasi nepaprastas žvėrynas, sodai, ir tytulėlis ir vėsus ežeriukas. Vienas iš malonesnių mano užsiėmimų New Yorke buvo praleisti keletą valandų vaikščiuojant apie šį parką. Tikrai yra didelis malonumas maišytis tarp beturčių ir turtuolių kurie nuolatai užpildo šį parką. Šis Central Parkas yra labai didelis ir nepaprastai daug takų takelių klaidžioja po visą parką. Yra malonu vaikščioti po šį parką be didesnio susirūpinimo kur įvairūs takeliai veda. Greit galima suklysti, bet atsilankusieji į New Yorką nevisada paiso ar paklys ar ne.

Paklydusi Moteris

Man besivaikščiuojant teko matyti vieną labai prašmatnią poniją su milžinišku šuniu, rodos rusiškos veislės. Šuo buvo nepaprastai grakštus, greitas ir pilnas gyvybės, nes ponija vos galėjo sulaikyti besismarkiaujantį šunį.

Visi praeiviai labai dominėsi šuniu; ypač vaikučiai norėjo paglostyti šunį. Moteris nelabai norėjo, kad kiti domėtūsi šuniu ir erzinosi kai kas prisiartindavo prie jo

Kai prisiartino daugiau vaikučių prie šunies, tai moteris leido šuniui bėgti ir ji vos vos paspėjo bėgti paskui jojo. Kai prašmatnioji ponija dingo vingiuojančiais takais, pribėgo susirūpinęs bet gražios išvaizdos vyras. Vyras tuojaus

manęs klausė ar aš mačiau poniją su dideliu rusišku šunumi. Aš parodžiau, kad ponija nuėjo taku.

Vėliau, beklaidžiuojant po parką teko užtikti tą pačią moterį su dideliu rusišku šunimi ir susirūpinusį vyrą. Iš tolo matėsi, kad jie buvo gerokai susiginčiję ir tikrai buvo prasidėjusios barnės jūjų tarpe.

Praeinant šale jūjų tik teko girdėti vieną dalyką, "Jei jūs nenorite vaikučių, tai aš viena nežiopsosiu namuose."

Mažieji Palaiminimai

Einant toliau per parką užėjo mintis: kaip laimingi yra tie žmonės kurie susilaukia Dievo "mažųjų palaiminimų", t. y. šeimos.

Tie kurie turi pinigų, gražius namus, geresnius išsilavinimus, ir patogesnių aplinkybių šeimos išauklėjimui, tokie nevisada nori šeimų kadangi šeimos suvaržo liusesnį gyvenimą.

Bet ir dėl tos priežasties jie randa mažiau pastovumo vedybiniame gyvenime; viena ar kita dalis tokios porėlės nevisada turi priežastį tikėtis ar laukti pastovaus gyvenimo. Jeigu tokie nenori "mažųjų Dievo palaiminimų", tai kaip Dievas gali laiminti juos didesnia pastovumo malone vedybiniame gyvenime?

Jei atsisakys kas nors priimti mažesnių malonių, tai kaip gali susidaryti didesnė laimės malonė, nes tie kurie nepaiso taupimą centų, niekad nesudaro dolerių. Jei mūrininkas nedės vienos plytos ant kitos, tai nepasidarys mūras.

Kai Dievas nori laiminti šiemą, tai Jis atsiunčia "mažiuosius palaiminimus", vaikučius, kurie padaugina vedybinio gyvenimo džiaugsmus. Kai Jis mato, kad poros nepriima Jojo "mažiasias malones" ir įvairiais būdais, gal ir net nusideda prieš Jojo įsakymus, kaip Visa-galis gali leisti, kad būtų pastovumo ir linksmumo tokiame gyvenime.

Klausimai ir atsakymai

Jei kuris asmuo, protestonų ministerio pakrikštytas, priimamas katalikų bažnyčion, ar reikia jam pakartoti krikštąs? — S. N., Boston, Mass.

Krikštas yra sakramentas, kurį galima tik vieną kartą priimti, bet svarbu, kad jis būtų tinkamai suteiktas. Pats Kristus nurodė būtinas krikšto sakramento dalis, t. y., vanduo ir reikalingi žodžiais. Jeigu, tat, teikiant krikštą nesilaikoma nustatytų taisyklių, krikštas tada būna netikras.

Kadangi krikštas taip svarbus tikinčiųjų gyvenime, Bažnyčia šiame dalyke atsargiai pasielgia su atsivertėliais; todėl kilus abejonei apie atsivertusio asmens krikštą, Bažnyčia dažniausia jam teikia sąlyginį krikštą. Bažnyčia nesako, kad visi protestonų ministerių suteikti krikštai yra netikri: tačiau dažnai kyla abejonė ar buvo vartota reikalinga forma (žodžiai). Pasi-taiko, kad daugelis ministerių šiuo atžvilgiu labai apsileidę, o ir atsivertėlis retai atsimena kokius ten žodžius teikiantis krikštą vartojo. Todėl kilus abejonei ar atsivertėlis buvo krikštytas arba ar krikštas buvo kaip reikiant suteiktas, katalikas kunigas paprastai tokiam suteikia sąlyginį krikštą, t. y. prideda žodžius, "Jeigu tu nekrikštytas, aš tave krikštiju vardan Tėvo... ir t. t."

Kiek metų turėjo švenčiausioji Panelė kada Kristus gimė ir kiek kada Jis mirė? — J. B., Chicago, Ill.

Niekur nerandame, kad švenčiausios Panelės Marijos gyvenimas būtų smulkmeniškai aprašytas; mažai ką apie Mariją randame šv. Rašte ar net pirmųjų amžių krikščionių rašytojų raštuose. Vėlesni rašytojai, laikydamiesi įvairių padavimų, apie Dievo Motinos gyvenimą yra šiek tiek parašę; bet jų nuomonės šiuo klausimu nėra visad tikrai pamatuotos, todėl jas reikia atsargiai ir apribotai priimti. Kai kurie rašytojai tvirtina, kad Marija turėjusi šešiolika metų kada Kristus gimė, o buvusi

keturiasdešimts devynių metų amžiaus, kada Kristus mirė.

Ar yra nuodėmė slapta atidarinėti ir skaityti kitų laiškus?

K. M., Miami, Fla.

Tas, kuris be leidimo (to, kurs laišką rašo ar to, kus jį gauna), be reikalingo įgaliojimo ar priežasties, prievarta ar apgaulingais būdais, slapta skaito kitų laiškus ar net tokiais pat būdais ieško kitų paslapčių, aiškiai nusideda prieš teisingumą. Asmuo taip darydamas yra lyg koks vagis, kuris neteisingais būdais savinasi tai, kas kitam priguli. Paslaptis, ar tai laiškais ar kitais būdais kam nors pranešta, yra atskiro asmens savastis, kurios be jo leidimo negalima sau pasisavinti. Nuodėmė gi iš svetimų laiškų skaitymo bus sunki ar lengva žiūrint kiek skriaudos tokiu būdu padaryta laiško savininkui ar nuo to kokia intencija žmogus turėjo svetimus laiškus skaitydamas.

Ar gali kunigas šv. Mišių metu apleisti altorių, kad suteiktų mirštančiam žmogui išrišimą? — J. L., Chicago, Ill.

Gali, jeigu nebūtų galima kito kunigo prisišaukti. Tokiam svarbiam reikalui galėtų kunigas apleisti altorių net ir po konsekracijos; reikėtų jam, žinoma, paskui dabaigti Mišias. Jeigu pasitaikytų kunigui tokiu atveju apleisti altorių prieš konsekraciją, ir jeigu jis būtų sutrukdytas daugiau kaip penkiolika minučių, reikėtų jam greičiausia, iš naujo pradėti šv. Mišias.

Ar galima valyti dantis prieš priimsiant šv. Komuniją?

J. B. Worcester, Mass.

Ne tik galima, bet ir patariama valyti dantis ir burną pirma negu priimsiant šv. Komuniją. Tokiu būdu mes tam svarbiam momentui geriau pasiruošiamė ir parodome besiartinančiam Išganytojui didesnę pagarbą. Bet reikia saugotis, kad valant dantis nenurytum vandens, nes tuomet lengvai galima pasninką sulaužyti.

Kun. V. Vitkus, MIC

Dievas Trokšta Mūsų Meilės

DIDŽIAUSIAS Dievo troškimas yra, kad mes būtume su Juo susivieniję ir būtume Jo gyvenimo ir laimės dalininkai. Sutverdamas mus, Dievas turėjo mintyje savo Garbę, kad mes, sutvėrimai, galėtume Jį pažinti, mylėti ir garbinti ir taip pasiektume savo laimę. Jis pakėlė žmogų iki tokios garbės, kad padarė mus artimais savo draugais, sūnumis ir paveldėtojais. Gi kai žmogus Dievo draugystę prarado, Dievas nustojo jį mylėti, bet iš meilės tapo žmogumi, kad sugražintų prarastą teisę būti Dievo draugais.

Aišku, kad susivienijimas su Dievu ir mūsų šventumas priklauso nuo suderinimo mūsų valios su Dievo valia, visuose darbuose ir kentėjimuose.

Dievo kelias yra mums aiškus, bet sekti jį ir nuolat būti susijungusiam su Dievu, tai jau nelengvas yra daiktas, nes reikia atsižadėti to, kas yra mums brangiausia, t. y., savo valios. Mes negalėsime savęs atsižadėti, jeigu kas prie to nepatrauks. Šį patraukimą randame Jėzaus Kristaus gyvenime, Jo gerume ir Jo tobulybėse. Kristus yra mūsų kelias, Jis parodė kaip Dievas gyvena mūsų gyvenimą, kad mes galėtume gyventi Dievo gyvenimą ir galėtume džiaugtis Jo laime danguje.

Kaip laimingi esame, kad galime arti turėti savo Išganytoją bažnyčioje ar koplyčioje, kurio maistas buvo pildyti Dievo valią. Jis yra tikrai bažnyčioje visiems prieinamas. Jis kviečia mus prisitarti, susijungti su Juo. Kai nueiname į bažnyčią, mes turime arti savęs tą patį Išganytoją, kuris mokė apaštalus, kuris pažadino jų sielas prie tobulybės gyvenimo. Jis pakėlė jų mintis aukščiau žemiškų dalykų taip, kad jie gavo Kristuje jėgos savęs išsižadėti, pamiršti savo namus ir pasaulinius reikalus. Jėzus Kristus atmainė jų budą ir padarė juos panašius į save taip, kad jie visi galėjo

pasakyti: "Esu gyvas, tačiau jau ne aš, bet yra gyvas manyje Kristus."

Ką Išganytojas galėjo padaryti tiems nemokytiesiems žmonėms, Jis ir šiandieną gali padaryti sieloms, kurios ateina pas Jį. Jis gali ir nori mokyti mus savęs išsižadėti, Jis gali ir nori uždegti mūsų širdyse alkį ir troškimą siekti šventumo ir įkvėpti tvirtą pasiryžimą savęs išsižadėti.

Reikia, tad būti nuolat susijungusiems su Dievu ir džiaugtis Jame. Mūsų širdys turi degti gyvu tikėjimu, pasitikėjimu ir meile Dievui. Ir dėlto dažnai reikia atlankyti Išganytoją šv. Sakramente. Labai svarbu, kad išlaikytume gyvą tikėjimą Kristui, kuris yra mūsų Kelias, Pavyzdys, Mokytojas, Vadas ir Patarėjas.

Kai einame atlankyti Jėzų švč. Sakramente, neikime prie Jo kaip pas nepažįstamą švečią, bet kaip pas artimą ir mylimą savo draugą. Turime būti su Juo paprasti, nes Jis mėgsta paprastumą ir nusižeminimą. Jei turime kokių sunkenybių, atsiminkime Jo kvietimą: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsunkinti, ir aš jus atgaivinsiu."

Atverkime savo širdį Jėzui altoriaus švč. Sakramente. Nevarginkime savo vaizduotės, bandymais nupiešti Jo atvaizdą su smulkmenomis. Nekreipkime dėmesio į altoriaus tolumą, nei jo išorinę išvaizdą. Būkime paprasti ir nuoširdūs. Tokiu tik būdu gausime įkvėpimų ir apšvietimų ir pamatysime Dievo Valios apsireiškimą ir smulkiausiuose gyvenimo įvykiuose.

Dievo Motinos Apsireiškimas Vokietijoje

10,000 liudininkų

Jau kuris laikas Thurn Heroldsbach apylinkėse, netoli Nurnbergo, septynios mokyklinio amžiaus mergaitės buvo pareiškusios regėjančios Dievo Motiną. Įvykis kartojosi keletą kartų ir buvo įvairiai komentuojamas. Daug kas buvo linkę manyti, kad tai yra vaikų fantazija, kuri galėjo pas juos susidaryti po toje apylinkėje neseniai rodytos filmos apie Bernadetą. Tačiau gruodžio 8, šv. P. Marijos Nekalto Prasiidėjimo dieną, regėjimas pasikartojė platesniu mastu. Apie jį daug rašo ir Vokietijos spauda. Čia mes paduosime ištrauką iš didžiulio Vak. Vokietijoje dienraščio "Die Neue Zeitung", kuris toli gražu nėra katalikiškas:

"Kaip Heroldsbacho klebonas Gailer paskelbė, ryšy su švč. Marijos Nekalto Prasiidėjimo pamaldomis XII. 8 d., dalyvaujant apie 10,000 žmonių miniai, buvo pastebėtas ant dangaus nepaprastai reiškiny

Septynios mokyklinio amžiaus mergaitės, kurios jau kuris laikas buvo žinomos, kaip turinčios Dievo Motinos vizijas joms įprastu laiku 15,30 val. meldėsi po atviru dangumi. Ir čia joms pasirodė Dievo Motina dar kartą. Tuo pačiu akimirksniu vakarinė dangaus dalis staiga pasidarė sidabriniai pilka. Netikėtai saulė pradėjo riedėti kaip milžiniškas ugninis ratas ir buvo nušviesta visomis vaivorykštės spalvomis. Pasidarius sutemai, iškilo didelė žvaigždė, kuri su dideliu greičiu slinko iš rytų į vakarus. Praslinkus 6 minutėms po jos iškilimo, ji nusileido už horizonto.

Šis nepaprastai reiškiny buvo stebimas be kitų ir Bambergo Universiteto Prof. Dr. Heinrich Walz, kuris jį su visomis smulkmenomis patvirtino.

Bambergo arkivyskupijos ordinariatas tuojau pasiuntė komisiją į Thurną įvykiui tirti. Paaiškėjo, kad šis reiškiny labai nustebino ir net išgąsdino susi-

rinkusius. Daugelis puolė ant žemės, kiti pradėjo verkti ar ėmė lakstyti į visas puses.

Klebonas Gailer vėliau pareiškė, kad jis galėjęs laike apreiškimo visą 10 minučių žiūrėti į saulę jos šviesos neapstulbintas. Vaikai pareiškė, kad Dievo Motina jį jų klausimą, ar šie gamtos reiškiniai turi ryšio su Jos pasirodymu, daug kartų patvirtinę. Šiuo kartu Dievo Motina pasirodžiusi su Vaikeliu ir su aukso karūna ant galvos. Ji prašiusi žmones melstis".

Drauge pranešama, kad Teologijos fakulteto prof. Freier iš Takoma, JAV, yra išvykęs į Vokietiją, kad daugiau patyrus apie Heroldsbacho įvykius. JAV-bėse, pasakojo, būsią renkami pinigai šv. P. Marijos Apsireiškimo bažnyčios Heroldsbache statybai ir Grotų įrengimams. Gi viena švedų filmų bendrovė norinti pagaminti vizijas liečiančią filmą.

Prakartėlė

PAPROTI įrengti prakartėlę namuose arba bažnyčioje įvedė šv. Pranciškus Asižietis.

Pirmą sykį jis tai padarė 1233 metais miškelyje prie Greccio. Čia jis patatydino tvartelį, įrengė prakartėlę atsidevė gyvulėlius, sukvietė žmones ir taip atšventė Kalėdas. Tokios prakartėlės vaizdžiai priminė tikintiesiems Kristaus gimimą ir visas to įvykio aplinkybes. Prakartėlės žmonėms labai patiko ir greitai laiku Kalėdų metu imta namuose ir bažnyčiose statyti "prakartėlės" arba kaip kitur jas vadina "Betliejus". Dailininkai stengėsi išdrošti arba nupiešti kiek galima gražesnę prakartėlę, gražesnę Betliejų. Beveik visuose katalikiškuose kraštuose per visą Kalėdų laikotarpį bažnyčioje ir namuose, ypač kur yra mažų vaikų yra įrengiama prakartėlė. Stovylėlės yra arba perkamos, arba pačių vaikų, ypač moksleivių, padaromos iš medžio arba nulipdomos iš atitinkamos medžiagos.

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

● **“Kryžiai” Pradėta Versti Anglų Kalbon.** “Kryžių” autorius Vincas Ramanauskas (Romanas), dabar gyvenęs Australijoje, davė sutikimą “Kalifornijos Lietuvio” — dabar “Lietuvių Dienų” — leidėjui Antanui Skiriui išleisti jo romano anglų kalboje vertimą.

Vertimo iniciatyvos ėmėsi anglų literatūros ir žurnalistikos studentas, jau pasižymėjęs savo stilingais anglų kalboje straipsniais, Milton C. Stark (Starkus), gyvenęs Santa Monica, Calif. Vertimo darbas truks apie vienus metus.

● **Stiprina Radiją, Per Kurį Kalba Į Lietuvą.** Per Vatikano radiją padažnintos transliacijos lietuvių kalba. Šiomet šis radijo siųstuvus sustiprinamas. Olandijos katalikai padovanojo naują, galingesnę siuntimo stotį Šv. Tėvui. Neseniai popiežius priėmė jų atstovą J. Derks, kurs pirmininkauja komitetui, organizuojančiam naują galingą Vatikano siųstuvą. Tas duos galimybės ir Lietuvos žmonėms geriau girdėti laisvą lietuvišką žodį iš užsienio.

● **Rūpinas “Kraštotyra”.** Okupuotoje Lietuvoje, kaip skelbia “Tiesa”, esą susirūpinta kraštotyra. Respublikos apskričių muziejų direktoriams duoti nurodymai sustiprinti kraštotyros darbą ir kruopščiai ištirti revoliucinio pobūdžio etnografinius bei istorinius objektus.

● **Ko Mokomi Lietuvių Vaikai.** “Tiesa” Nr. 260 praneša kad spalio revoliucijos proga lietuvių vaikai buvo mokomi giedoti Aleksandrovo “Kantata apie Staliną”, švedo “Raudonųjų gurguolių”, Nosovo “Už taiką ir laisvę”: neatsiliko ir šokiuose. Jie turėję išmokti baltarusių šokį “Bulba” ir čekų “piemenėlį”.

● **Trys Lietuviai:** Petras Vidūnas, Vladas Palačionis ir Antanas Mažiulis įsteigė lietuvišką stiklo apdirbimo įmonę Buenos Aires mieste. Prasidėjusi tik su kukliu pradžios kapitalu, ši įmonė sumaniai vedama, sparčiai plečiasi. Pra-

džioje buvo išpildomi tik didelių firmų užsakymai, dabar gi jau dirbama savarankiškai ir pati įmonė savo pagamintas prekes parduoda krautuvėms bei smulkiems pirkėjams. Šiandien įmonė, šalia centro Zavaleta 551 gatvėje, turi savo skyrius Dr. Juan Madera 1694 gatvėje, įsigijo modernišką krosnis bei mašinas, kurias aptarnauja keliolika samdomų darbininkų, daugumoje lietuviai. Pažymėtina, kad lietuviai yra gambiausi stiklo graviruotojai.

● **Profesorius Reikalauja Griežto Protesto.** Tokia antraštė uždėjo “The Pittsburgh Press” ant prof. Dr. Alberto Tarulio pareiškimo laikraščiui. Pareiškime nurodyta, kad rusai Baltijos kraštuose išžudė ir išdeportavo daugiau negu pusantro milijono žmonių ir kad šis kraštas turi paremti Didžiosios Britanijos delegacijos protestą Jungtinėse Tautose tuo reikalu.

“The Pittsburgh Press” sekmadienį spaudžiama apie pusė milijono. Dabartinis prof. Tarulio pareiškimas yra jau kelintas jo pasisakymas tame pačiame laikraštyje.

Prof. Tarulis jau treči metai dėsto Carnegie Institute of Technology, Pittsburgh, Pa., ir yra gana aktyviai pasireiškęs amerikiečių spaudoje.

● **Sukčiavimai.** Nors bolš. propaganda ir iškelia fakta, kad Lietuvoje susisiekimas yra labai išplėstas tačiau iš visko matyti, kad keliauti dabartinėje Lietuvoje, netgi turint pakankamai pinigų ir visus leidimus, nėra lengva. Autobusai esą visada perkrauti žmonėmis ir daiktais. Į juos pakliuti galima tik su dideliais kyšiais ir protekcijomis Šakių-Marijampolės ruože autobusų konduktorės: Prankaitytė, Adomaitytė ir Martinavičiūtė dėl sukčiavimų esančios iš pareigos atleistos ir Šakių liaudies teismo nubaustos. Daugelis šoferių esą nubausta administracine tvarka.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Katalikų Dosnumas.** New York kardinolas Spellman praneša, kad pastarojo Amerikos Katalikų Vyskupų Komiteto rinkliavoj per bažnyčias nukentėjusiems nuo karo sušelpiti katalikų dosnumas pasirodė nepaprastas. Į Nacionalės Katalikų Gerovės Tarnybos sandėlius New York'e ir San Francisco iki šiol jau suvežta 5 milijonai ir 250 tūkstančių svarų drabužių, apvalo ir muilo.

• **Dabartinis Popiežius Pagarbė Pijū XI.** Popiežius Pijus XII gruodžio mėnesį, Šv. Petro bazilikoje atidengė savo pirmtakūno Pijaus XI marmuro statulą. Ta proga Jo Šventenybė davė savo palaiminimą visam katalikų pasauliui, ypač gi tiems kurie yra kalėjimuose ar kenčia priespaudą, vergiją ir išniekinimą.

• **Kun. Brassard Gavo Vizą Vykti Maskvon.** Kai 1933 m. pres. Rooseveltas užmezgė su Rusija diplomatinis santykius, pasirašytame susitarime buvo pažymėta, kad Rusijos vyriausybė leis Maskvoje reziduoti vienam kunigui, Amerikos piliečiui. To susitarimo Maskva laikėsi iki šių metų pradžios, bet kai kun. Brassard iš Worcester, Mass., vasario 5 d. paprašė vizos vykti į Maskvą, Sovietų ambasada Washingtone jam vizos nedavė. Įsikišo valstybės departamentas, primindamas rusams Roosevelto — Litvinovo padarytą susitarimą ir reikalaujamas jį vykdyti.

Tik po ilgo spaudimo rusai galop nusileido ir tėvui Brassard vizą dabar išdavė. Dabar jis greit išvyksta į Maskvą, kur pradės eiti savo pareigas prancūzų Šv. Liudviko bažnyčioje, kuri aptarnauja Maskvoje reziduojančio diplomatinio korpuso katalikus.

• **Anglų Kolumbo Vyčiai Budės Ištisis Metus.** Didžiosios Britanijos Kolumbo Vyčiai, kiekvienas padalinys, pasiskyrė budėti dieną ir naktį taip, kad per visus šventuosius Metus, nuo 1949

m. gruodžio 24 d. iki 1950 metų gruodžio 24 d., jie vykdys nuolatinę, nepertraukiamą adoraciją, prieš Švenčiausiąjį altoriuje.

• **Pastarojo karo metu per klaidą sąjungininkų lakūnai subombardavo Šv. Juozapo seserų mokyklą Kopenhagoje.** Pastatas buvo išgriautas iki pamatų, žuvo daug vaikų ir seselių.

Gelbint nelaiminguosius, seserys parodė tokį pasišventimą, kad Carnegie institutas nutarė jas apdovanoti aukščiausiu atsižymėjimo ženklu. Kadangi vienuolyno taisyklės neleidžia medalius seserims priimti, Carnegie institutas nuliudins iš aukso vieną didelį medalį ir vienuolyno vyresniajai įteiks akivaizdoje danų švietimo ministerio.

• **Europos spaudoje nuskambėjo žinia, kad izraelitų kilmės rašytojas Franz Werfel, kurs sukūrė "Bernadetos giesmę", buvo palaidotas katalikiškai.** Vėlionis rašytojas prieš mirtį bendravo su rašytoju kun. Moenius. Šio įtakoje Werfelio sieloje ir įvyko didelis persilaužimas katalikybės linkui. Kun. Moenius turėjo jį apkrikštyti mirties patale, bet atvyko pervėlai. Kadangi buvo nustatyta, jog rašytojas Werfelis nekartą buvo išsireiškęs apie savo nusistatymą apsikrikštyti, tai apie tai painformuotas arkivyskupas leido jį palaidoti katalikiškai, priimdamas dėmesin jo troškimą krikšto.

• **88 Berniuku Miestai.** Pradėjus prel. Flanagan berniukų miestą, tas dalykas rado taip plataus pritarimo, kad dabar visame pasaulyje yra net 88 tokios įstaigos. Iš jų — 53 Jungtinėse Amerikos valstybėse (jų tarpe — du skirti mergaitėms) ir 36 užsieniuose. Japonijoje yra penki, o net ir Korejoje du. Jie buvo tenai įsteigti apsilankius tėvui Flanagan.

• **Vokietijos Vadovybė.** Vokietijos vakarinės dalies vyriausybę sudaro keturiolika žmonių, iš kurių net aštuoni yra katalikai. Jų tarpe ir kancleris Konradas Adenaueris yra katalikas.

Naujieji "Laivo" Kalendoriai

TIKIMĖS, kad visi LAIVO skaitytojai jau gavo 1950 metų kalendorių. Pereitais metais kalendoriai visiems patiko, tikimės, kad ir šais metais patiks.

Tačiau šiais metais kalendorių išlaidos padidėjo-pabrango popierius ir spaudos darbai, todėl nuoširdžiai kreipiamės į mieluosius skaitytojus ir maloniai prašome mums padėti šias išlaidas apmokėti, prisijusdami bent mažutę auką.

Turime vilties, kad jums padedant mes galėsime ir toliau kiekvienais metais jus aprūpinti gražiais LAIVO kalendoriais.

Už jūsų auką iš anksto nuoširdžiai dėkojame.

L A I V A S

2334 S. Oakley Ave.

Chicago 8, Illinois

Šiuomi siunčiu \$..... kalendoriaus spausdinimo išlaidoms padengti.

Vardas

Antrašas

Miestas Zone Valstybė